

4 oktober 1985
nummer 92/93

EXPRESSE

redactie: H.F. Heijmans, drs. L.M.L.H.A. Hermans, P. Kronenberg; eindredactie: J.J. Metz;
redactie-adres: Postbus 20018, 2500 EA 's-Gravenhage, tel. 070-614911; organisatie: J.N.J. van den Broek;
abonnementenadministratie: algemeen secretariaat VVD, postbus 19027, 2500 CA 's-Gravenhage, tel. 070-614121;
abonnementsgeld: f 50,- per jaar; vormgeving en druk: Hofstad Druktechniek bv, Zoetermeer

DOCUMENTATIECENTRUM NEDERLANDSE POLITIEKE PARTIJEN

Kruisvluchtwapens

Eerste reactie van VVD-fractievoorzitter drs. Ed.H.T.M. Nijpels op de brief van het kabinet over de beheersaspecten van de kruisvluchtwapens.

De VVD heeft met grote instemming kennis genomen van de brief van het kabinet over de beheersaspecten van eventueel te plaatsen kruisvluchtwapens.

De inhoud van de brief past volledig binnen het kader van het NAVO-verdrag en binnen de bestaande NAVO consultatieprocedures.

De VVD stelt met grote voldoening vast dat ons land geen uitzonderingspositie in de NAVO gaat innemen en dat daarmee ons land zich solidair met de andere bondgenoten opstelt.

Het is daarbij een goede zaak, dat de brief duidelijk maakt dat in een plaatsingsovereenkomst zal worden bepaald dat ons land optimaal zal worden geconsulteerd over de eventuele inzet van de kruisvluchtwapens, indien het bondgenootschap zou zijn aangevallen. Dit komt overeen met de geldende consultatieprocedures ten aanzien van de landen die het meest betrokken zijn bij de eventuele inzet van kernwapens.

De VVD constateert ook met instemming dat de regering de conclusies uit het advies van de Raad van State deelt, dat een plaatsingsovereenkomst geheel in het kader van de grondwet past en niet van grondwetsbepalingen wordt afge- weken.

De VVD staat een zo spoedig mogelijke behandeling van de brief in de Tweede Kamer voor.

Wet Gelijke Behandeling

Na lang wachten stuurde het Kabinet een brief over de Wet Gelijke Behandeling naar de Tweede Kamer.

Met grote tevredenheid stelt de VVD vast, dat het Kabinet op twee essentiële punten de mening deelt, zoals de VVD-fractie die eerder in haar notitie (22 juli 1985) heeft verwoord.

Het gaat daarbij om de wens van de VVD om tot een strafrechtelijke aanpak tot discriminatie op basis van seksuele geaardheid te komen en een bredere opzet te geven aan een anti-discriminatiewet, conform artikel 1 van de Grondwet. Len Rempt zie hierover in het Kamerdebat: „Wij kunnen ons de beperking tot het bestrijden van discriminatie op basis van geslacht, burgerlijke staat, gezinsverplichtingen en seksuele geaardheid niet meer veroorloven. Ook het tot stand gekomen Liberaal Manifest, verkiezingsprogramma's etc. wijzen in deze richting.”

Er is consensus in het Kabinet over de stelling dat onderscheid op grond van homo-seksuele geaardheid ongeoorloofd is. Dus ook in het bijzonder onderwijs. De Regering wijst immers, volstrekt terecht, de vluchtweg van een echapatoire af.

De VVD neemt trouwens aan dat onder homoseksuele geaardheid mede wordt verstaan

- het niet onder stoelen of banken steken dat men homoseksueel is.
- het hebben van een al dan niet vaste relatie.

De VVD realiseert zich dat het Kabinet bezig is geweest met een ingewikkelde materie. Wie dat tot op heden nog niet had beseft kan uit het ambtelijk rapport de dampen van de hete brei zien opstijgen. In de in het voorjaar van 1984 aan de Kamer aangeboden Reparatie-nota voor de al bestaande wetten Gelijke Behandeling zegt de Regering te trachten nog in 1984 een wetsvoorstel gereed te hebben. Men is dus vol goede moed de problemen tijdig de baas te kunnen. In de beantwoording van de schriftelijke vragen wordt geduid op indiening tijdens de zomer 1985, overigens zonder een streefdatum te noemen. Reden voor de overgrote meerderheid van de Kamer om de motie Kempt te steunen, die het Kabinet vastpint op het bevorderen van de indiening van een wetsvoorstel voor het zomerreces 1985.

De VVD vindt het buitengewoon jammer dat het Kabinet zo lang om de hete brei is heengelopen, dat het door het Kabinet zelf uitgestippelde tijdspad moest worden verlaten. Het ziet er daardoor naar uit, dat in deze Kabinetsperiode door het Kabinet geen Wet Gelijke Behandeling bij de Tweede Kamer kan worden ingediend.

Niet voor niets deelt het Kabinet immers de vrees van de VVD dat het uitblijven van nadere wetgeving op het terrein van discriminatie een vrijbrief zou kunnen zijn tot discriminatoir handelen.

VVD-initiatief wetsvoorstel

Het Regeerakkoord dat toezegt met een nieuw wetsvoorstel Gelijke Behandeling te zullen komen heeft hoop doen gloren in de harten van mensen die al té lang vrijwel onbeschermd zitten in de hoek waar soms letterlijk de slagen vallen. Die zich tot in het diepst van hun ziel aangetast voelen in hun menselijke waardigheid. Nu het er op lijkt dat tijdens deze kabinetsperiode geen wetsvoorstel kan worden ingediend is dit de voornaamste drijfveer voor de VVD om voort te gaan met de voorbereiding van een initiatief wetsvoorstel. Het zal de Kamer voor het eind van het kalenderjaar 1985 bereiken.

De oppositie is nogal bekommerd dat de verbreding van de reikwijdte zal leiden tot vertraging. Men ziet nogal wat ongeïdentificeerde beren op onze weg. Natuurlijk heeft ook de fractie zich afgevraagd of die verbreding persé tot vertraging moet leiden. Tot op heden meent de VVD van niet. Juist omdat het terrein waarop het initiatief wetsvoorstel zich zal begeven in verhouding tot het voor-ontwerp van wet is ingeperkt.

Mochten de beren in de komende maanden toch te hoop lopen dan hopen we ze tijdig te kunnen schieten. De VVD-fractie gaat dus gewoon door met de voorbereiding op basis van de uitgangspunten, zoals neergelegd in onze nota van 22 juli j.l.

Zodra een eerste proeve, compleet met Memorie van Toelichting klaar is, zullen wij die aanbieden aan het CDA en de PvdA, uiteraard met de bedoeling om daarop in te kunnen steken en zondig wijzigingen aan te brengen. Dat insteken zal wat ons betreft kunnen leiden tot mede-ondertekening.

Een ding is echter zeker, wij willen geen vertraging door gepalaver over het feit of de wet nu een brede dan wel minder brede reikwijdte moet krijgen.

(Voor nadere informatie: drs. N. Rempt-Halmanns de Jongh, tel. 070-614911, tst. 3240.)

Europa televisie

De VVD vindt het verbazingwekkend dat minister Brinkman inzake Europa Televisie steeds weer met verras-singen komt. Eerst steunt hij heel enthousiast het ontwikkelen van Europa-tv. Op 1 april stemde hij ermee in dat er op de Nederlandse kabelnetten zou worden geëxperimenteerd. Dat experiment zou op 5 oktober aflopen, waarna het programma met toestemming van de bewindsman definitief op de kabel zou komen. Ineens, tien dagen vóór 5 oktober, moet de VVD uit de pers vernemen dat er moeilijkheden zijn. Waarom slaagt de minister er maar niet in de Tweede Kamer beter te informeren? Kennelijk heeft de minister dit op het allerlaatste moment zelf in de gaten gekregen, want vanmorgen ontving de Kamer een copie van een brief van 26 september aan de voorzitter van de NOS. Ik vind dit echter hoogst onvoldoende, bij het onbehoorlijke af.

De uitzendingen zouden nu ineens strijdig zijn met de bestaande kabelregeling. Als de VVD het goed begrijpt, gaat het vooral om de ondertiteling. Een onbegrijpelijke zaak. Eerst wordt een half jaar geëxperimenteerd, waardoor iedereen weet hoe de programma's er zullen uitzien. Men wist dat er uiteindelijk commerciële reclame zou komen en dat er ondertiteld zou worden. Plotseling, op het allerlaatste moment, blijken er volgens de pers bezwaren te zijn. Het hoofdbezwaar zou wederom de ondertiteling zijn. Daarover heeft de VVD al eerder met de minister van mening verschilt. De VVD vindt het belachelijk, dat het niet toegestaan wordt om de gehele bevolking in staat te stellen kennis te nemen van hetgeen er gezegd wordt, ook de mensen die geen Duits, geen Engels, geen Frans, geen Portugees en geen Iers spreken. Tegen deze manier van denken heeft de VVD zich in het verleden vaak genoeg verzet. Dat mondde indertijd uit in een motie die met grote meerderheid werd aangenomen. Het blijkt dat de minister er niets van geleerd heeft. De VVD vindt de opvattingen van de minister uitermate teleurstellend en betreurenswaardig. De VVD vraagt zich af hoeveel keer hier nog over gediscussieerd moet worden voor de minister onderkent, dat dit project met overheids-geld op gang gebracht is en dat het project dus voor de gehele bevolking bestemd is. Iedereen heeft het recht te begrijpen wat er gezegd wordt. Op zichzelf is het al een heel moeilijke zaak om met omroepgelden programma's te maken die via de kabel bekeken kunnen worden. Zelfs dat is dubieus. Als de minister dan ook nog dreigt te verbieden dat de programma's begrijpelijk worden voor de bevolking en dus ondertiteld worden, dan slaan alle deuren dicht.

De VVD begrijpt best, dat de Minister zijn uiterste best doet om het omroepbestel te beschermen. Het omroepbestel is ook best de moeite waard om beschermd te worden.

De Minister redt het echter nooit door alle mogelijke zaken te gaan verbieden. Hij moet er veeleer voor zorgen,

dat de nieuwe technische ontwikkelingen gaan passen in het huidige omroepbestel. Dat lijkt de VVD beter dan dat de Minister komt met alle mogelijke verboden, die op lange termijn toch niet haalbaar zijn. De Minister beroept zich nu op rechtszaken, die nog lopen. De VVD voorspelt, dat de Minister op langere termijn gaat verliezen, zowel in Nederland als internationaal gezien.

Om die reden heeft de VVD-fractie de eer een motie in te dienen:

De Kamer,

gehoord de beraadslaging;
van oordeel, dat bij het media-beleid een zo breed mogelijke oriëntatie van het Nederlandse publiek gewenst is; constaterende dat de Minister omroepgelden ter beschikking heeft gesteld voor het Europa-TV project; spreekt als haar mening uit, dat Europa-TV-programma's met Nederlandse ondertiteling op de kabel moeten worden toegelaten, en gaat over tot de orde van de dag.

(Voor nadere informatie: G.W. Keja, tel. 070-614911, tst. 3117.)

UCV jeugdhulpverlening

Behandeld werd het regeringsstandpunt over twee interdepartementale rapporten, die een inventarisatie bevatten van de residentiële en ambulante- en preventieve voorzieningen, de zogenaamde IWRV en IWAPV rapporten.

In het regeringsstandpunt werd een categorale wet op de jeugdhulpverlening aangekondigd. Het concept-voortwerp van deze wet was naar de kamer gestuurd met de mededeling, dat aan dit concept-voortwerp nog heel wat zou veranderen.

Tevens verwijzen de regeringsstandpunten naar nog op stapel staande wetgeving, namelijk de stelselwijziging ziektekosten verzekering, de welzijnswet en de wet gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening, de WGM. Wetten, die nog in de kamer behandeld moeten worden.

Dit gaf de VVD-fractie aanleiding om te zeggen dat het voor ons helaas niet mogelijk was, om staatsrechtelijke redenen, een duidelijk oordeel te geven c.q. besluiten te nemen over de regeringsstandpunten. Staatssecretaris Van der Reyden (CDA) gaf tijdens het debat toe, dat de kamer inderdaad weinig inzicht in het beleid heeft.

De VVD heeft verder ingebracht, dat zij de jeugdhulpverlening zeer belangrijk vindt. In een liberale visie moeten jongeren, die in de knel komen goed geholpen worden op weg naar hun zelfstandigheid in de maatschappij.

Ten aanzien van de eventuele wet op de jeugdhulpverlening heeft de VVD gezegd, dat zij nog steeds niet overtuigd is van de noodzaak van een aparte wet op de jeugdhulpverlening, gezien haar prioriteit voor dereguleren en decentraliseren.

De VVD heeft met klem aangedrongen op het geven van de planningsbevoegdheid aan de provincies, per 1 januari 1986, zoals in 1982 door de regering was toegezegd. De staatssecretaris van Justitie - Korte van Hemel (CDA) - deelde mee, dat het helemaal niet was toegezegd en dat het Interprovinciaal overleg (IPO) van verkeerde uitgangspunten is uitgegaan. En zo werd het debat tamelijk verwarrend.

PvdA en CDA willen eerst de samenhang van alle voorzieningen in een categorale wet brengen en pas daarna decentraliseren.

De VVD is van mening dat samenhang het best op decentraal niveau kan geschieden. Zij durft dan ook duidelijk

voor decentralisatie te kiezen. PvdA en CDA durven dit nog steeds niet. Samen dienden zij een motie in met het verzoek aan de regering een nieuw wetsontwerp op de jeugdhulpverlening in te dienen, dan wel met een nota van wijziging op het wetsontwerp Welzijn te komen, en de kinderbeginnelen wet in te trekken.

Tevens houden CDA en PvdA vast aan hun motie Buurmeier-Kraaieveld Wouters (18 111) van een paar jaar geleden, waarin zij pleiten voor een brede sectorwet met daarin onder anderen opgenomen de jeugdhulpverlening.

De plannen van de regering wachten we verder af.

(Voor nadere informatie: A. Lucassen-Stautterer, tel. 070-614911, tst. 2388.)

Gepremieerde en gesubsidieerde sector (structurele regeling van de arbeidsvoorwaarden)

De Wet Arbeidsvoorwaarden Gepremieerde en Gesubsidieerde Sector (WAGGS) beoogt een structurele regeling te treffen met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden van ca. 500.000 werknemers in onder andere het ziekenhuiswezen, het welzijnswerk, de bejaardentehuizen, bibliotheken, bedrijfsverenigingen, omroep, de Nederlandse Spoorwegen, het stads-/streekvervoer, TNO etc. Met de invoering van de structurele wet (WAGGS) zou een einde komen aan de Tijdelijke Wet Arbeidsvoorwaarden Collectieve Sector (TWACS), welke in de afgelopen jaren een groot aantal malen is verlengd.

De nieuwe regeling moet recht doen aan:

1. de noodzaak tot beheersing van de collectieve uitgaven;
2. het beginsel van vrijheid van onderhandelen tussen werkgevers en werknemers in deze sectoren.

Het kabinet kiest voor begrenzing van de arbeidskosten, voorzover deze voortvloeien uit wijziging van de arbeidsvoorwaarden (de arbeidsprijs). Deze ruimteconstructie is beperkt in die zin, dat de werkgevers en werknemers niet mogen onderhandelen over het volume van de arbeid. Het kabinet vreest, dat werkgevers en werknemers op deze manier de voorzieningen zouden verkwanselen. Het arbeidsvolume en de voorzieningen zouden als een (door de Regering) vastgelegd gegeven worden beschouwd. De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid speelt hierbij een overheersende rol (een soort personeels-chef). Tevens is centraal overleg noodzakelijk.

De VVD-fractie kiest daarentegen voor begrenzing (budgettering) van de totale arbeidskosten (dat wil zeggen arbeidsprijs \times arbeidsvolume). Daardoor krijgt de regeling een ruimere opzet met meer vrijheidsgraden voor werkgevers en werknemers. Er ontstaat een prikkel tot efficiencyverbetering, waarvan de opbrengst voor betere arbeidsvoorwaarden en/of meer arbeidsvolume kan worden gebruikt. Hierdoor kunnen de werkgevers veel flexibeler opereren. Er is minder gedetailleerde regelgeving en toetsing nodig. Wel bestaat er een kans op aantasting van de voorzieningen bij onverantwoordelijk onderhandelen. Daarom vindt de VVD-fractie, dat er normen moeten worden ontwikkeld voor de voorzieningen, die de betrokken vakminister in decentraal overleg aan de werkgevers voorhoudt.

Een voorbeeld ter verduidelijking: de Minister van Verkeer en Waterstaat vertelt de NS welk voorzieningenniveau moet worden aangeboden aan het reizigerspubliek en over welk budget voor de totale arbeidskosten men kan beschikken. De NS-directie en de werknemers bepalen vervolgens zelf of ze met meer of minder personeel tegen

lagere of hogere arbeidsvoorwaarden het voorzieningenniveau waarmaken. Men kan dat met meer lager gekwalificeerd spoorwegpersoneel doen of met minder hoger gekwalificeerd personeel. Langs die weg is het tevens mogelijk de arbeidsvoorwaarden van de marktsector te blijven volgen en aan de eisen van de Minister van V&W tegemoet te komen.

De VVD-fractie heeft er bij de Minister op aangedrongen dit alles in zijn overwegingen te betrekken. Als overgangmaatregel voor een aantal sectoren is dit wetsvoorstel voor de VVD-fractie aanvaardbaar.

De VVD heeft echter middels een amendement voorgesteld om in de wet een horizonsbepaling op te nemen van drie jaar, namelijk tot en met 31 december 1988.

Hoewel de WAGGS minder slecht is dan de TWACS is zij nog niet goed.

Met betrekking tot de volgende sectoren heeft de VVD-fractie dan ook een tweede amendement ingediend om hen buiten de WAGGS te houden.

Deze sectoren zijn:

- a. de omroeporganisaties, de Nederlandse Omroep Stichting en de Stichting Radio Nederland Wereldomroep;
- b. de bedrijfsverenigingen, de Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Gemeenschappelijk Administratiekantoor en de Sociale Verzekeringsraad;
- c. de ziekenfondsen en de Ziekenfondsraad;
- d. de N.V. Nederlandse Spoorwegen;
- e. de Nederlandse Centrale Organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek.

Voor deze sectoren moet het naar de mening van de VVD-fractie op zeer korte termijn mogelijk zijn adequate budgetteringssystemen (en inzichtelijke voorzieningen-taakstellingen) te ontwikkelen, waardoor met de totale arbeidskosten als ruimteconstructie gewerkt kan worden.

(Voor nadere informatie: drs. R. W. de Korte, tel. 070-614911, tst. 2650.)

Zuid-Afrika

Aan het begin van het kamerdebat over de reis van Minister Van den Broek en zijn Luxemburgse en Italiaanse collega's naar Zuid-Afrika, bracht VVD-woordvoerder Frans Weisglas nog eens naar voren hoezeer de VVD het Zuid-Afrikaanse apartheidsbeleid veroordeelt. Hij wees erop dat deze ontkenning van de fundamentele gelijkwaardigheid van alle mensen haaks staat op de liberale beginselen, die bepalend zijn voor het denken en doen van de VVD.

Sinds het vorige kamerdebat over Zuid-Afrika, in juni j.l., was de zorg over de situatie in dat land niet minder geworden. Het afkondigen van de noodtoestand, in juli j.l. en het optreden van de Zuid-Afrikaanse autoriteiten onder die noodtoestand, hebben slechts geleid tot meer onrust, tot meer bloedvergieten en tot meer onderdrukking van de zwarte bevolking. Hoe complex de situatie in Zuid-Afrika is, blijkt overigens uit het feit dat in toemende mate ook sprake is van conflicten tussen zwarten onderling.

Een andere belangrijke gebeurtenis was de toespraak van President Botha, op 15 augustus j.l. Het ontbreken in die toespraak van duidelijk omschreven maatregelen, gericht op het beëindigen van de apartheid, was teleurstellend. Daarentegen lijkt de reactie van de Zuid-Afrikaanse regering op de kritiek van Minister Van den Broek en zijn

collega's, wel een stap vooruit. Voorts lijken de meest recente aankondigingen van de Zuid-Afrikaanse regering enige vooruitgang op de weg naar hervorming in te houden. Het gaat hier om de aankondiging van President Botha, dat de ruim vier miljoen inwoners van de zogenaamde onafhankelijke thuislanden hun Zuid-Afrikaanse staatsburgerschap zullen terug krijgen. Verder gaat het om het voorstel van de Zuid-Afrikaanse Presidentiële Raad om de zogenaamde pasjeswetten af te schaffen. Helen Suzman, bekend lid van de blanke Zuid-Afrikaanse oppositiepartij PFP (de zusterpartij van de VVD), noemde deze aankondiging: „waarschijnlijk de belangrijkste vooruitgang in de afgelopen dertig jaar”.

In het debat in juni had de VVD-woordvoerder al naar voren gebracht dat de VVD tegen eenzijdige Nederlandse sancties ten opzichte van Zuid-Afrika is en dat slechts van een gezamenlijk optreden van de EG-landen positieve invloed op het beleid van de Regering van Zuid-Afrika verwacht kan worden. De VVD-fractie kan zich dan ook goed vinden in het beleid, dat de Nederlandse Regering de afgelopen maanden heeft gevoerd en dat zich heeft toegeespitst op een gezamenlijk EG-beleid ten opzichte van Zuid-Afrika. De VVD is voorstander van druk op Zuid-Afrika, maar dan wel druk die effectief kan zijn en daarom dient Nederland in EG-verband te opereren.

Over de missie naar Zuid-Afrika van de drie EG-ministers was de VVD-fractie al met al positief. Natuurlijk is er kritiek op de missie en haar resultaat naar voren te brengen, maar zij is in haar opzet geslaagd. Die was enerzijds het uiting geven aan de ernstige verontrusting van de EG-landen over de situatie in Zuid-Afrika en anderzijds het zoveel mogelijk verzamelen van informatie. Voorts is het van groot belang, dat op basis van de bevindingen van de missie op 10 september in Luxemburg overeenstemming tussen de EG-landen is bereikt over een scala van maatregelen jegens Zuid-Afrika. Het is toe te juichen, dat thans ook het Verenigd Koninkrijk zich bij deze maatregelen heeft aangesloten.

De VVD-fractie staat in het algemeen aarzelend ten opzichte van economische sancties als middel om bepaalde politieke doeleinden te bereiken, hoe goed die doeleinden ook zijn. De geschiedenis van de economische sancties heeft ons geleerd, dat deze vrijwel nooit het beoogde politieke doel hebben verwezenlijkt. Desalniettemin steunt de VVD-fractie de 'beperkende maatregelen' ten opzichte van Zuid-Afrika, die door de EG-landen in Luxemburg zijn overeengekomen. De fractie steunt die maatregelen, omdat ze niet zozeer neerkomen op algemene economische sancties ten opzichte van Zuid-Afrika, maar veeleer een beëindiging zijn van activiteiten die een directe ondersteuning van het apartheidbeleid zijn of kunnen zijn.

Aansluitend zei Frans Weisglas dat de fractie positief is over het feit dat zich thans een duidelijk gezamenlijk EG-beleid inzake Zuid-Afrika ontwikkelt. Hij moedigde de Nederlandse Regering aan op deze weg voort te gaan, vooral ook onder het Nederlandse EG-voorzitterschap vanaf 1 januari aanstaande. In tegenstelling tot Nederlands solo-optreden kan een gezamenlijk EG-beleid wel een bijdrage leveren aan de verwezenlijking van het doel waarop het Zuid-Afrika beleid gericht moet zijn: beëindiging van het apartheidbeleid en het bereiken van een positie van in alle opzichten gelijke waarde voor alle inwoners van Zuid-Afrika. Doordat ook de CDA-fractie op deze lijn zat, was er tijdens het kamerdebat zonder problemen een meerderheid, die het regeringsbeleid steunde. Dat is in het verleden wel eens anders geweest.

(Voor nadere informatie: F. W. Weisglas, tel. 070-614911, tst. 3112.)

UCV de Raad voor de Kinderbescherming

De notitie was gebaseerd op een motie ingediend tijdens de UCV van 28 mei 1984. De motie stelt nadrukkelijk dat de raden zich primair dienen te richten op rapportage, toetsing en controle. Hulpverlening dient in beginsel te berusten bij particuliere organisaties en niet bij de raden.

Heeft de Staatssecretaris van Justitie deze motie nu uitgevoerd met deze notitie? De VVD-fractie heeft geconstateerd, dat dit niet het geval is, omdat de Staatssecretaris 'bemiddelen, diagnose stellen, crisisopvang en behandelen' tot kwaliteitsproducten van de raad rekent. Daarmee constateren we toch echt geen nieuw beleid en zeker niet een vermindering van de grote macht van de raden over ouders en kinderen; door blijvende vermenging van taken: recht en hulp.

Onze kritiek geldt ook de fuikwerking. De Staatssecretaris stelt dat de fuikwerking er alleen zou zijn in de beleving van de cliënt en daarmee missen wij beleid dat gericht is op voorkoming van fuikwerking – in theorie en in praktijk. De raad moet zich primair met rapportage, toetsingen en controle bezighouden.

Voor hulpverlening moet hij verwijzen naar de daar-toe geëigende particuliere instanties.

– Afschriften dossiers.

We hebben gevraagd hoeveel rapporten nu in afschrift afgegeven zijn op grond van de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB). Dit werd gevraagd, omdat op 13 juli 1984 door de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State – over de vraag in hoeverre de WOB op de raden van toepassing is – een uitspraak is gedaan, waardoor rapporten in afschrift afgegeven kunnen worden. De Staatssecretaris antwoordde dat aan beantwoording van deze vraag gewerkt wordt.

– Vroeghulp (het contact met het kind dat maximaal 4 dagen in verzekering is gesteld.)

Ook hier constateren we geen scheiding tussen hulp en recht, omdat de raad zich als rapporterende en adviseerende instantie ook met hulpverlening bezig houdt. De VVD-fractie heeft gesteld, dat hulpverlening in eerste instantie een zaak voor de advocaat en de reclassering is.

(Voor nadere informatie: A. Lucassen-Stauttner, tel. 070-614911, tst. 2388.)